॥ १९ ॥ अस्मासु अमरेषु कुतोनिमित्तः किंनिमित्तकः ॥ कुतइत्याद्यादित्वात्प्रथमार्थेतसिल् ॥ नचास्मासुइतिनञिकाकुर्द्रष्टव्यः ॥ २० ॥ २१ ॥ किंचिदपिभयं कुतोपिहेतोर्युष्माकंनास्ति शांतंपापमित्यादिकं अनुचितश्रवणजं दोषनिवर्तकोवचनविशेषः ॥ युष्मदुःखजनकंपापंशांतमित्यर्थकः किंतु अहं मग्नौ दुःखमग्नौ विषमेदेशे स्थितौ ॥ कर्षकेणप्रतोदादिनावध्यमानौ ताड्यमानौदृष्ट्वा शोचामि ॥ २२ ॥ २३ ॥ नास्तिपुत्रसमःप्रियइतिसुरभिवचनोपसंहारः ॥ २४ ॥ अथेंद्रव्यापारमाह ॥ यस्या इति ॥ पुत्रसहस्रैः साक्षात्पुत्रसंतानपतितैः ॥ तांरुदतींदृष्ट्वा इंद्रोपि सुतात्परमधिकं किमपिनमन्यते ॥२५ ॥ इह संसारे भूयसीं सर्वोत्कृष्टां ॥ २६ ॥ समं सर्वप्राण्यनुग्रहे

तांदृष्ट्वाशोकसंतप्तांवज्रपाणिर्यशस्विनीं ॥ इंद्रःप्रांजलिरुद्विग्नःसुरराजोब्रवीद्वचः ॥ १९ ॥ भयंकच्चिन्नचास्मासुकुतश्चिद्विद्यतेमहत् ॥ कुतोनिमित्तःशोकस्तेब्रूहिसर्वहितैषिणी ॥ २० ॥ एवमुक्तातुसुरभिःसुरराजेनधीमता ॥ प्रत्युवाचततोधीरावाक्यंवाक्यविशारदा ॥ ॥ २१ ॥ शांतंपापंनवःकिंचित्कुतश्चिदमराधिप ॥ अहंतुमग्नौशोचामिस्वपुत्रौविषमेस्थितौ ॥ २२ ॥ एतौदृष्ट्वाकृशौदीनौसूर्यरश्मिप्रतापितौ ॥ वध्यमानौबलीवर्दौकर्षकेणदुरात्मना ॥ २३ ॥ ममकायात्प्रसूतौहिदुःखितौभारपीडितौ ॥ यौदृष्ट्वापरितप्येहंनास्तिपुत्रसमःप्रियः ॥ २४ ॥ यस्याःपुत्रसहस्रैस्तुकृत्स्नंव्याप्तमिदंजगत् ॥ तांदृष्ट्वारुदतींशक्रोनसुतान्मन्यतेपरं ॥ २५ ॥ इंद्रोत्यश्रुनिपातंतंस्वगात्रेपुण्यगंधिनं ॥ सुरभिंमन्यतेदृष्ट्वाभूयसींतामिहेश्वरः ॥ २६ ॥ समाप्रतिमवृत्तायालोकधारणकाम्यया ॥ श्रीमत्यागुणमुख्यायाःस्वभावपरिचेष्टया ॥ २७ ॥ यस्याःपुत्रसहस्राणिसापिशोचतिकामधुक् ॥ किंपुनर्याविनारामंकौसल्यावर्तयिष्यति ॥ २८ ॥

वैषम्यरहितमप्रतिमं सर्वोत्तमं वृत्तंचरित्रंयस्याः श्रीमत्याः इष्टदानैश्वर्यशक्तिमत्याः गुणमुख्यायाः सत्यरूपमुख्यगुणवत्याः लोकधारणकाम्यया प्रवृत्तायाइतिशेषः ॥ स्वभावपरिचेष्टया ॥ आहारनिद्राभयमैथुनानिसामान्यमेतत्पशुभिर्नराणामिति सामान्यप्राप्तमिथुनीभावलक्षणया ॥ २७ ॥ यस्याःपुत्रसहस्राणि संतानपरंपराद्वारेणसंति सापिशोचति ॥ किंपुनर्मानुषी एकपुत्रा कौसल्या रामंविना वर्तयिष्यतिजीविष्यति ॥ शोकेनविशिष्टासतीतिशेषः ॥ इदंकिंवक्तव्यमित्यर्थः ॥ २८ ॥